

“भायमानस्य लोहस्य मलं मङ्करसुच्यते ।
लोहसिंहानिका किङ्की सिंहाङ्गश्च निगद्यते ॥
यलोहं यद्गुणं प्रोक्तं तत्किङ्कीमपि तद्गुणम् ॥”
इति भावप्रकाशः ॥

(तथास्योद्धरणदिविधिः ।
“शतोर्द्धसुतमं किङ्कीं मध्यस्थाश्रीतिवार्तिकम् ।
अधमं वाङ्मवर्षीयं ततो हीनं विधोपमम् ॥”
इति वैद्यकरसेनसारसरंगहे चारणमारणाद्य-
धिकारे ॥

“ऊरवं पथ्याचूर्णं द्विपलगन्धाभ्रलोहकिङ्कश्च ।
शुद्धरसस्याङ्गपलं भङ्गस्य रसं केशराजस्य ॥”
इति वैद्यकचक्रपाणिचरंगहे परिणामश्रुलाधि-
कारे)

लोहचूर्णं, स्त्री, (लोहस्य चूर्णम् ।) लोहकिङ्कम् ।
इति राजनिर्घण्टः ॥ (यथा, वृहत्संहितायाम् ।
७६ । ३ ।

“माञ्चीकधातुमधुपारदलोहचूर्ण-
पथ्याश्रुलाजतुविङ्गकतानि योऽद्यात् ।
सैकानि विंशतिरहानि जरात्वितोऽपि
सोऽश्रीतिकोऽपि रमयत्वबलां युवेव ॥”

लोहजं, स्त्री, (लोहान् जायते इति । जन् + ङः ।)
लोहकिङ्कम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ (पथ्यायो-
रस्य यथा, “मङ्करं लोहजं किङ्कम् ।” इति
वैद्यकरत्नमालायाम् ।) कांस्यम् । इति हेम-
चन्द्रः ॥

लोहद्रावी [नृ] पुं, (लोहानि द्रावयतीति । दृ +
णिच् + ङित् + ङिन् ।) टङ्गणः । इति राजनिर्घण्टः ॥
(टङ्गणशब्देऽस्य विषयो विज्ञेयः ।)

लोहनालः, पुं, (लोहस्य नालं दन्तो यत्र ।)
नाराचः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

लोहपट्टः, पुं, (लोहस्यैव कठिनं श्यामलं वा
पट्टं यस्य ।) कङ्कपत्नी । इत्यमरः ॥ लौहमय-
पट्टयुक्ते, त्रि ॥

लोहप्रतिमा, स्त्री, (लोहस्य प्रतिमा ।) लौह-
मयी प्रतिमा । तत्पर्यायः । इत्यमरः ॥ २ खूणा ३ ।
इत्यमरः ॥ शूर्मा ७ शूर्मिः ५ शूर्मः ६ । इति
भरतः ॥ शूर्माका ७ । इति शब्दरत्नावली ॥

लोहमयं, त्रि, लोहात्मकम् । लोहनिर्मितम् ।
लोहशब्दात् तद्भाष्यं मयट्प्रत्ययेन निष्पन्नम् ॥
(यथा, छान्दोग्योपनिषदि । ६ । १ । ५ ।

“यथा सौम्येकेन लोहमणिना सर्वं लोहमयं
विज्ञातं स्याद्वाचारम्भणं विकारो नामधेयं
लोहमिदमेव सत्यम् ॥”

लोहमारकः, पुं, (लोहं मारयति चारयतीति ।
मृ + णिच् + क्तुल् ।) शालिचक्राकः । इति
त्रिकाण्डशेषराजनिर्घण्टौ ॥

लोहलः, पुं, (लोहं जातौति । ला + कः ।)
शुद्धलाचायः । इति मेदिनी । ले, १२६ ॥

लोहलः, त्रि, (लोहमिव जातौति । ला + कः ।)
अयत्तवाक् । इत्यमरः ॥ लोहयाहकश्च ॥

लोहवरं, स्त्री, (लोहेषु सर्वतैजसेषु वरम् ।)
खर्गम् । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

लोहश्लेषणः, पुं, (लोहानि सर्वतैजसानि श्लेष-
यति योजयतीति । श्लेष + लुः ।) टङ्गणः ।
इति हेमचन्द्रः ॥

लोहसङ्करं, स्त्री, (लोहानां सङ्करो यत्र ।) वर्त-
लोहम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ मिश्रिततैज-
सश्च ॥

लोहखलं, स्त्री, (लोहमेव आख्या यस्य ।) अगुरु ।
इति रत्नमाला ॥

लोहाभिसारः, पुं, (लोहानां श्रुद्धादीनां अभि-
सारो यत्र ।) लोहाभिहारः । इत्यमरटीकायां
भरतः ॥

लोहाभिहारः, पुं, (लोहानामभिहारो यत्र ।)
श्रुद्धभ्रतौ राज्ञां नीराजनाविधिः । इत्यमरः ॥
महानवमौहीक्षायां अन्धादीनां नीराजने सति
पश्चात् श्रुद्धधारिणां राज्ञां यः शास्त्रोक्तो

निर्मन्वन्प्रधानो विधिः प्रस्थानात् प्राक् स
लोहाभिहारः । लोहस्य श्रुद्धस्य अभिहारः
सर्वतो हरणमत्रेति बहुव्रीहिः । लोहाभिहार
इत्युक्तो विधिर्नीराजनोत्तर इत्यमरमाला ॥

लोहोऽस्त्री श्रुद्धके लौहे इति मेदिनी । लोहा-
भिसार इति पठन्वन्ते तत्र लोहं श्रुद्ध अभि-
सार्यते प्रस्थाप्यतेऽत्रेति घञ् वाहनायुधादे-
निःश्लेषेण राजनं यत्र सा नीराजना नीरस्य
श्रान्त्युदकस्य अजनं चैषो यत्र सा नीराजना
वा । इति भरतः ॥

लोहार्गलं, स्त्री, (लोहस्य अर्गलमिव ।) तीर्थ-
विशेषः । यथा,—
वराह उवाच ।

“शुभ्र देवि च तत्त्वेन यन्मां त्वं परिपृच्छसि ।
गुह्यमन्यच्च वक्ष्यामि महतः कर्मणो गतिः ॥
ततः सिद्धवटे गत्वा त्रिंशद्द्व्योजनदूरतः ।
श्लेष्ममध्ये वराहोऽहे हिमवन्तं समाश्रितम् ॥
तत्र लोहार्गलं नाम निवासो मे विधीयते ।
गुह्याः पञ्चदशा यत्र समन्तात् पञ्चयोजनम् ॥
सुलभं पुण्ययुक्तानां मम कर्माणुसारिणाम् ।
तत्र तिष्ठाम्यहं भद्रे ! उदीचीं दिग्मास्थितः ॥
तत्र ब्रह्मा च रुद्रश्च श्कन्दश्च मरुत्तयाः ।
आदित्या वसवो रुद्रा अश्विनौ च महौजसः ॥
सोमो वृहस्पतिश्चैव ये चान्ये च द्वौकसः ।
तेषाञ्चैवार्गलं दत्त्वा चक्रं यत्स्य महौजसम् ॥
ततो मे दानवाः सर्वे क्रमन्तो लोकसुतमम् ।
मया चैवान्तरं कृत्वा कृत्वा मायाश्च वैष्णवीम् ॥
श्रतकोटिसहस्राणि श्रीश्रमेव निपातितम् ।
एवं लोहार्गलेष्वस्मीनाम मे तच्च कारितम् ॥
एकधारा पतत्यत्र इन्द्रगोपकसन्निभा ।
यस्तत्र कुरुते स्नानं सप्ररात्रोषितो नरः ॥
ब्रह्मलोकं समासाद्य ब्रह्मणा सह मोदते ।
अथात्र सुचते प्राणानहङ्कारविवर्जितः ॥
ब्रह्मलोकं परित्यज्य मम लोकं प्रपद्यते ।
गुह्याख्यानं महाभागे चेन्न लोहार्गले मम ॥
सिद्धिकाभेन मर्त्येन मन्तव्यं नात्र संशयः ॥
एतत्ते कथितं भद्रे लोहार्गलनिवासिनः ।

माहात्म्यं पद्मपत्राच्चि गुह्यं पञ्चमहौजसम् ।
मङ्गल्यश्च पवित्रश्च मम भक्तसुखावहम् ॥”
इत्यादि वराहपुराणे लोहार्गलमाहात्म्यवर्णनं
नामाध्यायः ॥ * ॥ लौहकीलके स्त्री स्त्री च ॥

लोहि, स्त्री, श्वेतटङ्गणम् । इति कश्चिद्वाज-
निर्घण्टः ॥

लोहिका, स्त्री, (लोहमस्यत्रेति । लोह + ठन् ।)
लौहपात्रम् । तत्पर्यायः । खरसोन्दः २ खर-
पात्रम् ३ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

लोहितं, स्त्री, (रक्षते इति । रक्ष् + “रक्षे-
रश्च लो वा ।” उणा० ३ । ६४ । इति
इतन् रस्य लत्वच् ।) रक्तगोश्रीर्षम् । कुङ्कु-
मम् । रक्तचन्दनम् । इति मेदिनी । ते, १४७ ॥
पत्तङ्गम् । हरिचन्दनम् । हृद्यकुङ्कुमम् । रुधि-
रम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ (यथा, मनुः ।
४ । ५६ ।

“नासु मूत्रं पुरीषं वा स्त्रीवनं वा समुत्सृजेत् ।
अमध्यलिप्रमन्यद्वा लोहितं वा विषाणि वा ॥”
युद्धम् । इति हेमचन्द्रः ॥ (सरोवरविशेषः ।
इति मातृख्ये । १२० । १२ ॥ माणिक्यम् । तत्-
पर्यायो यथा,—

“माणिक्यं पद्मारागः स्याच्छोणरत्नश्च लोहि-
तम् ॥”
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥

लोहितः, पुं, (रक्ष् + इतन् । रस्य लः ।) नद-
विशेषः । (सागरविशेषश्च । यथा, रामायणे ।
४ । ४० । ३६ ।

“ततो रक्तजलं भीमं लोहितं नाम सागरम् ।
गत्वा प्रेक्षत ताञ्चैव वृहतीं क्रुटशाल्म-
लीम् ॥”

भौमः । (यथा, वृहत्संहितायाम् । ६ । ८ ।
“मध्येन यदि मघानां गतागतं लोहितः
करोति ततः ।
पाण्ड्यो वृषो विनश्यति श्कन्दोऽद्योगाङ्गयम-
वृष्टिः ॥”)

रक्तवर्णः । इति मेदिनी । ते, १४८ ॥ रोहित-
मस्यः । ऋग्विशेषः । इति शब्दरत्नावली ॥
शर्पः । (यथा, महाभारते । २ । ६ । ८ ।

“वासुकिसप्तशकञ्चैव नागश्चैरावणस्यथा ।
कृत्वाश्च लोहितश्चैव पद्मश्चिचश्च वीर्यवान् ॥”
सुरान्तरः । इति धरणिः ॥ मङ्करः । इति
शब्दचन्द्रिका ॥ रत्नालुः । रक्तशालिः । इति
राजनिर्घण्टः ॥ (यथा, सुश्रुते । १ । ४६ ।

“षष्टिका यवगोधूमा लोहिता ये च शालयः ।
सुजाङ्गुली मङ्कराश्च धान्येषु प्रवराः स्मृताः ॥”
बलभेदः । इति हेमचन्द्रः ॥ (पर्वतविशेषः ।
इति मातृख्ये । १२० । ११ ॥ कुशह्रीपस्थवर्ध-
विशेषः । इति तत्रैव । १२९ । ६५ ॥

लोहितः, त्रि, रक्तवर्णयुक्तः । इत्यमरः ॥ (यथा,
मनुः । ५ । ६ ।

“लोहितान् वृक्षनिर्घानान् प्रच्यनप्रभवांस्तथा ।
श्लेषु गन्धश्च पेषुर्धं प्रयत्नेन विवर्जयेत् ॥”